

DYMOWY (1) ai

Teksty nie oznaczają ó.

A sg f dymową.

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI – XVII w.

*Przymiotnik od „dym”; jak dym, o kolorze lub zapachu dymu: A wczynie cudá ná niebie/ y ná
ziemi/ krew/ y ogień/ y pářę dymową [et vaporem fumi]. Leop Ioel 2/30.*

[Zestawienie: »dymowa żužel«: Dymowa żužel/ Tucia Grohutzenrauch. TVcya ieft záziąbiáiąca [...]
ciało w ránách rości SienHerb 267a (Linde).]

Cf **DYMIASTY**, **[DYMISTY]**, **[DYMNISTY]**, **DYMNY**

LW